

бры-ты шарове, естество-то обявява на цѣлый свѣтъ
 усъмяване-то си, чрѣзъ сладкы-ты църтенія на пти-
 чета-та и съ разны-ты гласове на животны-ты; нѣ
 дневницѣ-тъ (1) като гордѣлива за хубость-тъ си,
 бори ся още самичка съ зорѣ-тъ, коя-то е цариц
 на утрѣнь-тъ, и като не може да ся противи, освѣтъ
 една минута, остава си полека, като да е благодар-
 на и за толкова; а зора-та като една побѣдителни-
 ца, иска съ сичкы-ты си хубости да владѣе за вся-
 кога, нѣ напрасно: дѣвна-та свѣтлина проведена отъ
 слънце-то, затрива ѣ най-хубавы-ты шарове, съ кои-
 то тя бѣше ся накучила; нашя-та звѣзда вижда ся
 повдигна-та отъ земя-тъ, и първи-ти нейни зраци, про-
 етиратъ ся като нѣкои клонове нагорѣ. Тогава една
 слаба и чървеникава свѣтлина огрѣва по пусты-ты
 высокы горы, дѣто сичкы-ты дръвеса, като съ утру-
 паны съ разны цвѣтове, кои-то пролѣтъ-та имъ е
 дарила, виждатъ ся като да ся веселятъ прѣдъ едно
 толко чудесно усъмяване: непрестанно единъ тънѣкъ
 вѣтрець шюмои изъ листовѣ-ты имъ, прѣзъ кои-то
 като прѣминувать слънчевы-ты зари, оставятъ имъ
 едно злато трухвилю, на кое-то и самы-ты птицы,
 не могатъ да ся нарадвать, и хвърчѣтъ отъ клонъ на
 клонъ да пѣятъ похвалителни пѣсни на природѣ-тъ;
 тамъ всякога въздыща чловѣкъ, единъ чистъ и хла-
 денъ въздухъ; разны-ты трѣвы, кои-то забикалятъ
 зрѣніе-то, даватъ единъ благопріятнѣ мирисѣ. Най-
 сѣтъ виждаме слънце-то да възлази малко по-малко
 и да трѣгва изъ обыкновенния си пѣтъ, отъ дѣ-

(1) Звѣзда зорница.